

N:o 54.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 7 maj 1888.
 — — — — Andra Kammaren den 7 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition i fråga om beredande af tryggad besittningsrätt åt innehafvare af vissa å kronans utarrenderade egendomar befintliga lägenheter.

(Statsutskottets utlåtande n:o 50.)

Till Konungen.

I en till Eders Kongl. Maj:t den 12 maj 1886 aflåten skrifvelse har Riksdagen, på anförda skäl, anhållit, att Eders Kongl. Maj:t täcktes låta utreda, om och i hvad mån de å kronans utarrenderade jordbruksegendomar bosatta lägenhetsinnehafvare, hvilka före tillämpningen af kungörelsen den 10 november 1882 angående förändrade grunder för förvaltningen af kronans jordbruksdomäner uppfört och bebodde dem sjelfva tillhöriga byggnader, måtte kunna beredas någon tids tryggad besittning af de lägenheter, de innehade, samt till Riksdagen afgifva de förslag, som af bemälda utredning kunde föranledas.

Sedan med anledning af Riksdagens berörda skrifvelse Eders Kongl. Maj:t infordrat yttrande i ämnet från så väl domänstyrelsen som Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande i rikets samtliga län, har i en till Riksdagen den 19 mars innevarande år aflåten proposition Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att medgifva, att då domänstyrelsen vid pröfning af arrendeförslag å kronoegendom, som blifvit efter 1889 års början uppgjort, funne lägenhetsinnehafvare, som å

egendomen bebodde honom sjelf tillhöriga, före den 1 januari 1883 uppförda byggnader, kunna utan men för egendomens skötsel vid lägenheten bibehållas, domänstyrelsen måtte ega bland arrendevilkoren intaga sådana bestämmelser, hvarigenom lägenhetsinnehafvaren och hans hustru förbehölles att mot utgörande till arrendatorn af afgäld, som i sammanhang härmed af domänstyrelsen blefve fastställd, qvarbo å lägenheten till arrendeperiodens slut, om de så länge lefde och domänstyrelsen ej under arrendetiden på grund af deras uppförande eller underlåtenhet att utgöra afgälden funne anledning dem genom uppsägning från lägenheten skilja, äfvensom att domänstyrelsen jemväl måtte ega att beträffande sådan lägenhet, hvilken domänstyrelsen ansåge för egendomen, hvarå den funnes, medföra gagn, meddela så beskaffadt stadgande, att lägenhetens bibehållande till arrendeperiodens utgång gjordes oberoende af innehafvarens fränfalle eller lägenhetens öfverlåtan på annan person.

Riksdagen, som vid ärendets behandling fäst uppmärksamheten dervid, att fall torde förekomma, då byggnader af värdefullare beskaffenhet, exempelvis efter vattenverks utrifning, qvarstå och bebos å ifrågavarande egendomar samt kunna föranleda intrång å desamma, har emellertid, då enligt Eders Kongl. Maj:ts ifrågavarande förslag domänstyrelsen eger dels att vid hvarje fall pröfva, huruvida lägenhetsinnehafvare må kunna vid lägenheten bibehållas utan men för egendomens skötsel, dels ock att fastställa afgäld, som skall af lägenhetsinnehafvaren till arrendatorn utgöras, ansett häri tillräckligt skydd förefinnas mot att dylika byggnader komma att öfver höfvan qvarstå å kronoegendomarne.

Med afseende härå och då Riksdagen ej heller i öfrigt haft något att emot Eders Kongl. Maj:ts omförmälda förslag erinra, har Riksdagen bifallit Eders Kongl. Maj:ts förenämnda framställning. Stockholm den 7 maj 1888.

Med undersätlig vördnad:
